

STORTINGET

Innst. 165 S

(2022–2023)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:25 S (2022–2023)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Marius Arion Nilsen, May Helen Hetland Ervik, Erlend Wiborg, Frank Edvard Sve, Helge André Njåstad, Tor André Johnsen og Morten Stordalen om en storstilt satsing på norsk olje og gass for eksport til Europa

Til Stortinget

6. Stortinget ber regjeringen legge til rette for tilpassing og endring av eksisterende infrastruktur på etablerte felt, spesielt Troll og Snøhvit, for å utnytte og øke produksjons- og eksportkapasiteten.
7. Stortinget ber regjeringen fremskynde arbeidet med å utarbeide en eksportløsning for gass fra Barentshavet for å legge til rette for økt gasseksport fra området.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen snarest, og senest innen utløpet av 1. kvartal 2023, utlyse 26. konsesjonsrunde.
2. Stortinget ber regjeringen utvide de forhåndsdefinerte områdene (TFO) og åpne flere blokker for leting og utvinning.
3. Stortinget ber regjeringen legge til rette for økt letевirkksomhet etter olje og gass i nærhet av områder med eksisterende infrastruktur.
4. Stortinget ber regjeringen legge til rette for snarlig igangsettelse av eksisterende drivverdige funn, som blant annet Linnorm-feltet og tilsvarende prosjekter.
5. Stortinget ber regjeringen utfordre selskapene til å legge frem planer for å øke produksjons- og eksportkapasiteten på eksisterende felt på norsk sokkel.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Mani Hussaini, Stein Erik Lauvås, Linda Monsen Merkesdal, lederen Marianne Sivertsen Næss og Hadia Tajik, fra Høyre, Nikolai Astrup, Bård Ludvig Thorheim, Ove Trellevik og Mathilde Tybring-Gjedde, fra Senterpartiet, Siv Mossleth, Ole André Myhrvold og Gro-Anita Mykjåland, fra Fremskrittspartiet, Terje Halleland og Marius Arion Nilsen, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken og Birgit Oline Kjerstad, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Miljøpartiet De Grønne, Kristoffer Robin Haug, og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til Representantforslag 25 S (2022–2023) om en storstilt satsing på norsk olje og gass for eksport til Europa.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til at Norge har en viktig rolle som en stor olje- og gassprodusent og skal fortsatt være en stabil og langsiktig leverandør av olje og gass til Europa.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at norsk gass er viktig både for husholdninger og næringsliv i Europa.

Komiteen viser til at selskapene på norsk sokkel eksporterer så mye gass de kan fra feltene sine og gassproduksjonen. Det oppdaterte anslaget for salg av gass i 2022 er 122 mrd. Sm³. Dette er 9 mrd. Sm³ høyere enn gassalget i 2021. Dette utgjør en økning på om lag 8 pst. I løpet av første kvartal har selskapene på sokkelen levert 1,7 mrd. Sm³, eller 6 pst., mer gass enn i samme kvartal i 2021. Energiinnholdet i økningen utgjør om lag 100 TWh.

Komiteen viser til at den 12. desember 2022 ble det varslet fra rettighetshaverne på Oseberg at de har økt eksport av gass fra satellittfeltene på Oseberg på om lag 1,6 mrd. Sm³ (40 MJ/Sm³) i 2022. Energiinnholdet i denne økte eksporten til Europa utgjør om lag 18 TWh. Og den 21. desember 2022 leverte operatøren for gass og kondensatfeltet Berling i Norskehavet sine utbyggingsplaner på eksisterende infrastruktur, som vil gi store verdier til fellesskapet, arbeidsplasser i Norge og energi til våre allierte i Europa.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til svarbrev fra statsråd Terje Aasland til komiteen datert 8. november 2022, hvor det påpekes at leting er avgjørende for videreutvikling av den norske petroleumsvirksomheten og produksjonen frem i tid, og at regjeringen vil fortsette å tildele nye utvinningstillatelser gjennom årlige konsesjonsrunder:

«[...] utforskning av både modne og umodne områder har det i de siste to tiårene vært benyttet både tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO) for modne områder og nummererte runder for de minst kjente leteområdene.»

Disse områdene er nå velkjente, og leteaktiviteten og nye arealtildelinger vil derfor i denne stortingsperioden hovedsakelig foregå innenfor de forhåndsdefinerte områdene.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet og Fremskrittspartiet, har merket seg at statsråden i

svarbrevet viser til at alle områder som er åpnet for petroleumsvirksomhet og som er tilgjengelig for nye tildelinger, kan lyses ut i en konsesjonsrunde, og at forutsigbart og høyt tempo på tildeling av areal er viktig for å opprettholde leteaktivitet og produksjon på norsk sokkel. TFO-området utvides etter hvert som nye områder modnes over tid og områder overføres fra nummererte runder til TFO-runder i takt med at den geologiske kjennskapen til området øker og hensynet til sekvensiell leting blir mindre viktig. Dette flertallet viser til at ved utlysningen av en TFO-runde foretas det hvert år en vurdering av utvidelse av TFO-området. Den norske forvaltningsmodellen, med blant annet et velfungerende skattesystem, årlige konsesjonsrunder og tredjeparts adgang til infrastruktur, legger til rette for økt letevirksomhet og god utnyttelse av infrastrukturen på norsk sokkel.

Dette flertallet viser til at gjennom petroleumspolitikken er det etablert en klar og tydelig ansvarsfordeling mellom myndighetene og oljeselskapene, og at innenfor disse rammene har oljeselskapene ansvar for å planlegge og gjennomføre aktivitet i alle faser av petroleumsvirksomheten i en utvinningstillatelse. Reguleringen av sektoren er utviklet gjennom 50 år med sikte på å gi selskapene egeninteresse av å fatte beslutninger som også er best for samfunnet.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til Meld. St. 36 (2020–2021) Energi til arbeid – langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser, samt Representantforslag 222 S (2021–2022) om energi for fremtiden, og mindretallsforslag nr. 21 og nr. 32 i Innst. 446 S (2021–2022), og mener således intensjonen i forslagene fremmet i Dokument 8:25 fra medlemmer fra Fremskrittspartiet allerede er dekket helt eller delvis i ovennevnte saker.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet vil vise til at Russlands angrep på Ukraina har aksentuert behovet for langsiktig satsing på norsk olje- og gassindustri. Disse medlemmer vil videre vise til at regjeringen nok en gang har utsatt 26. konsesjonsrunde. Dette vedtaket svekker petroleumsnæringens muligheter til å produsere og eksportere mer gass til Europa på sikt. Regjeringen kan heller ikke garantere for når letingen i nye områder vil gjenopptas, noe som skaper usikkerhet for vår mest verdiskapende næring. Disse medlemmer vil understreke behovet for forutsigbare rammevilkår for petroleumsindustrien, og den viktige rollen norsk olje og gass spiller for både verdiskaping og energisikkerhet.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen snarest, og senest innen utløpet av 1. kvartal 2023, utlyse 26. konsesjonsrunde.»

«Stortinget ber regjeringen utvide de forhåndsdefinerte områdene (TFO) og åpne flere blokker for leting og utvinning.»

«Stortinget ber regjeringen legge til rette for økt letevirsomhet etter olje og gass i nærheten av områder med eksisterende infrastruktur.»

«Stortinget ber regjeringen legge til rette for snarlig igangsettelse av eksisterende drivverdige funn, som blant annet Linnorm-feltet og tilsvarende prosjekter.»

«Stortinget ber regjeringen utfordre selskapene til å legge frem planer for å øke produksjons- og eksportkapasiteten på eksisterende felt på norsk sokkel.»

«Stortinget ber regjeringen fremskynde arbeidet med å utarbeide en eksportløsning for gass fra Barentshavet for å legge til rette for økt gassseksport fra området.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge til rette for tilpassing og endring av eksisterende infrastruktur på etablerte felt, spesielt Troll og Snøhvit, for å utnytte og øke produksjons- og eksportkapasiteten.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne viser til at Det internasjonale energibyrået har konkludert med at det ikke er rom for nye investeringer i kull, olje og gass hvis man skal nå 1,5-gradersmålet, et mål som er satt for å unngå katastrofale klimaendringer. Det er allerede svært tydelige konsekvenser av klimaendringene med ekstreme værhendelser over hele jordkloden. Det vil være uansvarlig å legge opp til økt aktivitet på norsk sokkel.

Disse medlemmer viser til at det har vært sterkt synkende interesse fra oljenæringen til å lete etter olje og gass i Barentshavet. I 2022 ble det kun gitt ut to nye letelisenser i Barentshavet i TFO. Og selv en altfor gunstig oljeskattepakke var ikke nok for å få Equinor til å ønske å bygge ut Wisting-feltet. Det er tydelig at interessen for olje- og gassutviklingen i Barentshavet ikke kommer fra oljeselskapene selv.

Disse medlemmer vil understreke at staten tar en stor del av de økonomiske kostnadene ved letevirsomhet. Åpning av områder som ikke blir utviklet, er derfor en stor økonomisk risiko for Norge. Olje- og gassutvinning i det arktiske Barentshavet er svært kontroversielt blant våre nærmeste handelspartnere i EU. Det

er derfor en stor sjanse for at leting etter olje og gass i Barentshavet vil være et tapsprosjekt.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Venstre og Miljøpartiet De Grønne vil også poengtere at vi trenger kompetent arbeidskraft for å gjennomføre prosjekter som havvind. En fortsatt storsatsing på olje og gass vil forsinke omstillingen til andre næringer. Denne omstillingen er essensiell for å sikre fortsatt god levestandard i Norge i framtiden.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet mener at vi skal utvikle petroleumsvirksomheten. En forutsetning for dette er å tildele utvinningstillatelser gjennom TFO-ordningen. Derfor er det avgjørende å legge til rette for fortsatt høyt aktivitetsnivå på norsk sokkel, og leting skal i denne stortingsperioden hovedsakelig skje gjennom forutsigbar tilgang på leteareal gjennom tildeling i allerede forhåndsdefinerte områder (TFO).

Disse medlemmer viser til at regjeringen den 10. januar 2023 viderefører dagens praksis med årlige konsesjonsrunder på norsk sokkel for å få næringen til å påvise nye ressurser. Konsesjonsrundene gjennomføres i tråd med den politikken som har bred støtte i Stortinget. Konsesjonsrundene gjør at ved all petroleumsvirksomhet ivaretas både hensynene til helse, miljø og sikkerhet og andre hensyn på en svært god måte. Denne tildelingen skjer innenfor rammene Stortinget har sluttet seg til gjennom forvaltningsplanene. Disse medlemmer viser til at tilbudet om tildeling av 47 nye utvinningstillatelser på norsk sokkel fordeler seg på Nordsjøen (29), Norskehavet (16) og Barentshavet (2). Totalt 25 ulike oljeselskaper, fra de store internasjonale selskapene til mindre norske leteselskaper, har nå fått tilbud om andeler i en eller flere av disse tillatelsene. 12 selskaper ble tilbudt ett eller flere operatørskap.

Årets tildelinger i TFO er et resultat av den konkrete interessen som har vært fra selskapene. Basisen for tildeling er konkrete søknader fra selskaper. I årets runde var det ikke grunnlag for flere tildelinger i Barentshavet.

Komiteens medlemmer fra Venstre og Miljøpartiet De Grønne viser til at Norge er tett knyttet til EUs klimapolitikk. Mye av det som vedtas i EU, påvirker Norge gjennom EØS-avtalen. Norge er også tett knyttet til EU gjennom eksport: 65 pst. av norsk fastlandseksport går til EU-land. EU har en ambisiøs klimapolitikk, der målet med Den grønne giv er et klimanøytralt EU med netto nullutslipp av klimagasser innen 2050. Putins invasjon av Ukraina har bidratt til at EU har satt enda mer fart i denne omstillingen, og markedet for norsk eksport er dermed i stor omstilling. Hvis EUs grønne giv lykkes, vil dette endre det norske ek-

sportmarkedet markant, og etterspørselen etter fossil energi kan falle drastisk.

Disse medlemmer viser videre til at regjeringen har et mål om at Norge skal øke eksporten utenom olje og gass med 50 pst. innen 2030, og mener at om dette skal nås, må investeringer, ressurser og kapital vris vekk fra olje og gass og over i nye eksportvarer som markedet faktisk etterspør.

Disse medlemmer anerkjenner Norge som en stor energinasjon og at Norge spiller en viktig rolle som en trygg, forutsigbar og stabil leverandør av energi til kontinentet i omstillingen vekk fra russisk olje og gass. Dette innebærer at Norge i en overgangsperiode bør øke gassleveransene fra felt som allerede er i produksjon.

Disse medlemmer vil likevel understreke at det er stor forskjell på olje og gass, og på et kortsiktig og langsiktig perspektiv. Ferske analyser fra blant annet forretningsbanken SEB, analyseselskapet ICIS og Eurostat viser at gassetterspørselen i Europa i 2022 var betraktelig lavere sammenlignet med snittet fra de siste fem årene. Landene i Europa har funnet alternative kilder til olje og gass, eller har funnet andre måter å løse energikrisen på, som å redusere forbruket. Eksempelvis har Tyskland kuttet 112 TWh i 2022 – noe som tilsvarer nesten hele Norges strømforbruk. Samtidig går utbyggingen av fornybar energi raskere.

Norge har en unik posisjon til å hjelpe Europa til karbonnøytralitet ved å posisjonere seg som leverandør av fornybar energi slik markedet etterspør. Disse medlemmer mener derfor at Norges viktigste bidrag, både på kort og lang sikt, ikke er å lete etter mer olje og gass, men å raskt sette i gang en kraftfull satsing på fornybar energi, blant annet gjennom havvind utviklet på naturens premisser.

Disse medlemmer minner om at Norge har forpliktet seg til Parisavtalen om å gjøre det vi kan for å holde global oppvarming på maks 1,5 grader. Det internasjonale energibyrået (IEA), FNs klimapanel, med flere, har påpekt at vi har funnet mer olje og gass enn det kloden tåler, og at vi må stoppe å lete etter mer hvis vi skal nå målet i Parisavtalen. Disse medlemmer viser til at omtrent 95 pst. av utvinningstillatelser siden 2013 er gitt under TFO-ordningen. Til tross for at 26. konsesjonsrunde ble stoppet i budsjettforliket, er det med andre ord fortsatt nærmest uforminsket aktivitet i norsk olje- og gassutvinning.

Disse medlemmer mener at å fortsette med leting etter ny olje og gass er et brudd på våre forpliktelser til Parisavtalen og fremtidige generasjoners rett på et levelig klima, vil være blant Norges største bidrag til å forverre klimakrisen og strider imot etablert kunnskap.

Disse medlemmer viser til Norges grunnlov, som sier at alle har rett på et levelig miljø, en natur der produksjonsevne og mangfold bevares, og der naturres-

surser skal forvaltes på en langsiktig og allsidig måte som ikke går ut over fremtidige generasjoner. Klimakrisen påvirker både oss som lever her og nå, og fremtidige generasjoner samtidig som det forverrer eksisterende kriser. FNs spesialrapportør for menneskerettigheter og miljø, David Boyd, har understreket det samme. Ved sitt besøk til Norge i 2019 uttalte han:

«For å sørge for internasjonalt lederskap på klimaadringene, den største trusselen mot menneskerettighetene som menneskene står overfor i dag, bør Norge slutte å lete etter nye olje- og gassreserver, stanse utbyggingen av oljeinfrastruktur og bruke sin rikdom og oppfinnsomhet til å bli en fossilfri økonomi».

I sin rapport om Høyesteretts dom i det såkalte klimasøksmålet 22. desember 2020 konkluderer Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM) at dommen viser at norsk oljepolitikk strider mot Grunnloven, og at alle nye planer for utvikling og drift (PUD) må vurderes konkret opp mot 1,5-gradersmålet.

Disse medlemmer vil understreke at staten er pålagt å følge Grunnloven og vil videre vise til at det finnes vitenskapelige og allment anerkjente kilder som sier at vi ikke har rom til mer ny olje og gass om vi skal klare å nå 1,5-gradersmålet.

Komiteens medlem fra Miljøpartiet De Grønne mener derfor at det bør innføres et umiddelbart moratorium på behandling av nye utbyggingstillatelser for olje- og gassfelt.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet vil vise til «Joint EU-Norway statement on strengthening energy cooperation» fra 23. juni 2022, som blant annet

«erkjenner at Norge har betydelige gjenværende olje- og gassressurser og kan, gjennom fortsatt leting, nye funn og feltutbygginger, fortsette å være en stor leverandør til Europa også på lengre sikt utover 2030. EU støtter Norges fortsatte leting og investeringer for å bringe olje og gass til det europeiske markedet.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet vil videre vise til International Energy Outlook fra US Energy Information Administration (EIA), som beskriver en overgang som ender med en blanding av energikilder der olje og gass fortsetter å spille en stor rolle, også i 2050. EIA ser for seg at vekstkurven for fornybar energi vil være bratt, men bemerker i rapporten at

«olje- og naturgassproduksjonen vil fortsette å vokse, hovedsakelig for å støtte økende energiforbruk i utviklingsland i Asia.»

Mer vind- og solkraft vil skape etterspørsel etter reservekraft.

Disse medlemmer vil vektlegge behovet for en realistisk energipolitikk, som bidrar til energisikkerhet

og verdiskaping. Norge er den største produsenten av olje og gass i Europa med en produksjon som bidrar betydelig til europeisk energisikkerhet.

Disse medlemmer vil videre vise til at Norge er verdens tredje største gasseksportør. Det er av stor betydning for europeisk energisikkerhet at et demokratisk land som Norge satser offensivt på effektiv utvinning og fortsatt leting etter olje og gass.

Disse medlemmer vil videre påpeke at statens samlede netto kontantstrøm fra petroleumsvirksomheten anslås til 1 316 mrd. kroner i 2022 og 1 384 mrd. kroner i 2023. Dette gjør næringen til den overlegent mest verdiskapende vi har, og det vil den fortsette å være i flere tiår fremover.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at olje- og gassutvinning har sikret fellesskapet store inntekter over mange år. Sektoren og leverandørindustrien har sysselsatt mange langs kysten og bidratt til teknologitviking. Likevel står sektoren overfor store omstillinger i tiden fremover. Det er forbundet betydelig økonomisk og finansiell risiko med å lene seg for mye på fossil energiproduksjon, og det er viktig at Parisavtalen setter rammene for videreutviklingen av petroleumsvirksomheten på norsk sokkel. Dette medlem mener derfor at fremtidige lisenstil-delinger må begrenses til utvidelser eller forlengelse av allerede eksisterende produksjon i modne områder, i tråd med det bredt sammensatte Klimaomstillingsutvalgets innstilling.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre og Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen snarest, og senest innen utløpet av 1. kvartal 2023, utlyse 26. konsesjonsrunde.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen utvide de forhåndsdefinerte områdene (TFO) og åpne flere blokker for leting og utvinning.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen legge til rette for økt letevirksomhet etter olje og gass i nærheten av områder med eksisterende infrastruktur.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen legge til rette for snarlig igangsettelse av eksisterende drivverdige funn, som blant annet Linnorm-feltet og tilsvarende prosjekter.

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen utfordre selskapene til å legge frem planer for å øke produksjons- og eksportkapasiteten på eksisterende felt på norsk sokkel.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen fremskynde arbeidet med å utarbeide en eksportløsning for gass fra Barentshavet for å legge til rette for økt gasseksport fra området.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 7

Stortinget ber regjeringen legge til rette for tilpassing og endring av eksisterende infrastruktur på etablerte felt, spesielt Troll og Snøhvit, for å utnytte og øke produksjons- og eksportkapasiteten.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre, Miljøpartiet De Grønne og Kristelig Folkeparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:25 S (2022–2023) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Marius Arion Nilsen, May Helen Hetland Ervik, Erlend Wiborg, Frank Edvard Sve, Helge André Njåstad, Tor André Johnsen og Morten Stordalen om en storstilt satsing på norsk olje og gass for eksport til Europa – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 2. februar 2023

Marianne Sivertsen Næss

leder og ordfører

DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget - Energi- og miljøkomiteen

0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

22/1941-

8. november 2022

Representantforslag 25 S (2022-2023) om en storstilt satsing på norsk olje og gass for eksport til Europa

Jeg viser til brev fra Stortinget 26. oktober 2022 vedlagt representantforslag 25 S (2022-2023) fra stortingsrepresentantene Marius Arion Nilsen, May Helen Hetland Ervik, Erlend Wiborg, Frank Edvard Sve, Helge André Njåstad, Tor André Johnsen og Morten Stordalen.

Energi- og miljøkomiteen ber om departementets uttalelse til representantforslaget.

Regjeringen vil at norsk kontinentalsokkel, og dermed Norge, fortsatt skal være en stabil og langsiktig leverandør av olje og gass til Europa. Derfor vil vi legge til rette for lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv. Regjeringen vil at norsk petroleumsindustri skal utvikles, ikke avvikles.

Norsk gass er særlig viktig for husholdninger og næringsliv i EU og Storbritannia i disse dager. Norges viktigste bidrag til å avhjelpe den krevende situasjonen hos våre allierte i Europa er å opprettholde et høyt leveransenivå hver dag.

Selskapene på norsk sokkel eksporterer så mye gass de kan fra feltene sine og gassproduksjonen er for øyeblikket på et historisk høyt nivå. Regjeringen vil legge til rette for at selskapene kan opprettholde dagens høye produksjon. Produksjonen fra eksisterende brønner og felt vil falle over tid. Det trengs derfor kontinuerlige tiltak for fortsatt letevirsomhet, nye funn, nye feltutbygginger og økt utvinning for å opprettholde produksjonen over tid – over hele norsk sokkel.

1) Stortinget ber regjeringen snarest, og senest innen utløpet av 1. kvartal 2023, utlyse 26. konsesjonsrunde.

Jeg viser til tidligere svar om igangsetting av 26. konsesjonsrunde. Regjeringen har blant annet besvart tilsvarende spørsmål 2. mai 2022 i forbindelse med Dokument 8:222 S (2021-2022) og 14. mars 2022 i forbindelse med Dokument 8:123 S (2021-2022). Videre har vi svart på tilsvarende spørsmål ved svar av 14. oktober 2022 på spørsmål nr. 59 til skriftlig besvarelse, svar av 30. juni 2022 på spørsmål nr. 2472 til skriftlig besvarelse og svar av 24. januar 2022 på spørsmål nr. 928 til skriftlig besvarelse.

Leting er avgjørende for videreutvikling av den norske petroleumsvirksomheten og produksjonen frem i tid. Gjennom en forutsigbar tildeling av utvinningstillatelser vil ressursgrunnlaget på norsk kontinentalsokkel danne grunnlag for nye lønnsomme funn som kan produseres fremover. For å legge til rette for leting så vil vi fortsette å tildele nye utvinningstillatelser gjennom årlige konsesjonsrunder.

For å få en hensiktsmessig utforskning av både modne og umodne områder har det i de siste to tiårene vært benyttet både tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO) for modne områder og nummererte runder for de minst kjente leteområdene.

I dag omfatter TFO-området størstedelen av åpnet, tilgjengelig leteareal på norsk kontinentalsokkel. Som følge av at leteaktivitet har pågått i tiår er størstedelen av Nordsjøen og Norskehavet, samt en stadig større del av Barentshavet, omfattet av TFO-rundene. Områdene er nå velkjente og leteaktiviteten og nye arealtildelinger vil derfor i denne stortingsperioden hovedsakelig foregå innenfor de forhåndsdefinerte områdene.

Alle områder som er åpnet for petroleumsvirksomhet og som er tilgjengelig for nye tildelinger kan lyses ut i en konsesjonsrunde. Hvordan prospektive områder som ligger utenfor dagens TFO-område skal gjøres tilgjengelig for interesserte selskaper er en petroleumsfaglig vurdering.

2) Stortinget ber regjeringen utvide de forhåndsdefinerte områdene (TFO) og åpne flere blokker for leting og utvinning.

Ordningen med tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO) er et viktig tiltak for å oppnå målene i letepolitikken. I de modne områdene har TFO-ordningen vært viktig for å sikre effektiv utforskning, samt bidra til forutsigbarhet for oljeselskapene ved jevnlig tildelinger og en årlig syklus. TFO har bidratt til å styrke mangfold og konkurranse innen leting på norsk sokkel, samt opprettholde leteaktiviteten i modne områder slik at ressurser blir påvist og produsert.

Forutsigbarhet rundt hvilke områder det er mulig å søke på og jevnt tilsig av nytt areal er viktig for å påvise nye ressurser. Det er sentralt å holde et forutsigbart og høyt tempo på

tildeling av areal for å opprettholde leteaktivitet og produksjon på norsk sokkel. TFO-området utvides etter hvert som nye områder modnes over tid. Områder overføres fra nummererte runder til TFO-runder i takt med at den geologiske kjennskapen til området øker og at hensynet til sekvensiell leting blir mindre viktig. Arbeidet med utlysningen av en TFO-runde foretas det hvert år en vurdering om utvidelse av TFO-området. I den siste konsesjonsrunden på norsk sokkel, TFO 2022, ble TFO-området utvidet med 28 blokker eller deler av blokker i Barentshavet. For de siste fire TFO-rundene, TFO 2019 – TFO 2022, har TFO-området blitt utvidet med til sammen 238 blokker eller deler av blokker. Når myndighetene vurderer hvilke arealer som foreslås å inngå i TFO-området legges petroleumsfaglige vurderinger til grunn, innenfor rammene av forvaltningsplanene. Eventuelt nytt areal blir inkludert i utlysningen i kommende TFO-runde. Dette vil også bli gjort i forkant av utlysningen av neste TFO-runde, TFO 2023.

Når det gjelder andre del av forslaget så er det Stortinget som åpner nye områder/blokker for petroleumsaktivitet i Norge. Regjeringen arbeider ikke nå med åpning av nye arealer for petroleumsvirksomhet på norsk sokkel.

3) Stortinget ber regjeringen legge til rette for økt letevirksomhet etter olje og gass i nærhet av områder med eksisterende infrastruktur

For å oppnå god ressursforvaltning er det viktig at selskapene, innenfor rammeverket myndighetene setter, har økonomiske incentiver til å skape størst mulig verdier av ressursene. Reguleringen av sektoren er rettet inn på å fungere slik at dette er tilfelle.

Det er aktørene i næringen som har mest kunnskap, kompetanse og informasjon om muligheter og utfordringer i sine leteområder, funn og felt. Det er derfor oljeselskapene som forestår den daglige operasjonelle aktiviteten. Myndighetene legger derfor til rette for et mangfold av oljeselskaper med ulike forretningsmessige strategier slik at forretningsmulighetene på norsk sokkel utnyttes.

Eksisterende infrastruktur på norsk sokkel har stor potensiell verdi for flere enn eierne av en gitt infrastruktur. For å sikre effektiv bruk av infrastruktur på norsk sokkel, regulerer myndighetene adgang og vilkår for bruk av denne. Dette skjer gjennom en særskilt regulering av adgang til oppstrøms gassrørledningsnett og gjennom forskrift om andres bruk av innretninger (TPA-forskriften) når det gjelder feltinfrastruktur og annen infrastruktur på norsk sokkel. For å gi gode incentiver til leting, utbygging og økt utvinning er et viktig prinsipp at fortjenesten skal tas ut på felt og ikke i infrastrukturen.

Reguleringen av adgang til infrastruktur er viktig for å sikre incentiver til feltnær leting, fordi den sikrer at de som finner olje og gass nær eksisterende infrastruktur har trygghet for at de får tilgang til infrastruktur med ledig kapasitet, og at de får beholde en stor del av verdiskapingen fra ressursene de finner.

For å oppnå god ressursforvaltning er det viktig å kunne utnytte infrastrukturen godt over tid. Da må det påvises lønnsomme ressurser mens infrastrukturen er på plass. TFO-rundene legger til rette for dette.

Den norske ressursforvaltningsmodellen, med blant annet et velfungerende skattesystem, årlige konsesjonsrunder og tredjeparts adgang til infrastruktur, legger til rette for økt letevirsomhet og god utnyttelse av infrastrukturen på norsk sokkel.

- 4) *Stortinget ber regjeringen legge til rette for snarlig igangsettelse av eksisterende drivverdige funn, som blant annet Linnorm-feltet og tilsvarende prosjekter*
- 5) *Stortinget ber regjeringen utfordre selskapene til å legge frem planer for å øke produksjons- og eksportkapasiteten på eksisterende felt på norsk sokkel.*

For å nå målsetningene i petroleumspolitikken er det etablert en klar og tydelig ansvarsfordeling mellom myndighetene og oljeselskapene. Myndighetene regulerer sektoren ved å sette klare og forutsigbare rammer, som blant annet består av lover, forskrifter og konsesjoner, som gir rettighetshaverne på norsk sokkel rettigheter og plikter. Innenfor disse rammene har oljeselskapene ansvar for å planlegge og gjennomføre aktivitet i alle faser av petroleumsvirksomheten i en utvinningstillatelse. Rammene omfatter leting til eventuell utbygging, drift og nedstenging. Dette er en fornuftig og god rollefordeling, da det er oljeselskapene som til enhver tid sitter på best og oppdatert informasjon om geologi, reservoar, og teknologiske løsninger for effektiv og sikker leting, utbygging og drift.

Økt produksjons- og eksportkapasitet på norsk sokkel kommer først og fremst fra nye feltutbygginger eller fra tiltak for økt utvinning på felt i drift. Vår gasseksport er ikke begrenset av transportinfrastrukturen.

Det er kommersielle selskaper som står for leting, utbygging og drift. Det er derfor avgjørende for god ressursforvaltning og høy verdiskaping at beslutninger som er best for samfunnet også i størst mulig grad er best for selskapene. Dette gjelder ved alle beslutninger knyttet til leting, utbygging og drift av olje- og gassfelt. Reguleringen av sektoren, inkl. SDØE-ordningen og skatte- og avgiftssystemet, er utviklet gjennom 50 år med sikte på å gi selskapene egeninteresse av å fatte beslutninger som også er best for samfunnet.

Jeg mener at dagens petroleumspolitik og regulering av sektoren legger godt til rette for at selskapene vil legge frem nye utbyggingsplaner for myndighetene og gjennomføre tiltak for økt utvinning, dersom disse er samfunnsøkonomisk lønnsomme. Dette gjelder for Linnorm-funnet, andre funn og tiltak for økt utvinning på eksisterende felt.

- 6) *Stortinget ber regjeringen legge til rette for tilpasning og endring av eksisterende infrastruktur på etablerte felt, spesielt Troll og Snøhvit, for å utnytte og øke produksjons- og eksportkapasiteten.*

Rettighetshavere med gassproduksjon på norsk sokkel har sterke insentiver til å utnytte produksjons- og eksportkapasiteten maksimalt og til å vurdere ulike tiltak for å øke kapasiteten. Myndighetene legger til rette ved å opprettholde et rammeverk som gir selskapene de rette insentiver og ved å godkjenne lønnsomme og forsvarlige prosjekter. Det veletablerte rammeverket for sektoren legger til rette for tilpasninger og endringer i felt og infrastruktur når det er lønnsomt. Dette gjelder også for feltene Troll og Snøhvit.

Det er selskapene som har ansvar for den operasjonelle aktiviteten på sokkelen som best kan vurdere nye prosjekter. Det er derfor viktig at prosjektene drives frem av næringen selv.

Gassco har, i lys av den krevende energisituasjonen i Europa, kartlagt tidligere skrinlagte studier og initiativ for å øke kapasiteten og fleksibiliteten i gasstransportsystemet. Deriblant ses det på hvordan flaskehalser kan fjernes og hvilke modifikasjoner som kan gjøres i transportsystemet. De tiltak som er lønnsomme blir gjennomført.

- 7) *Stortinget ber regjeringen fremskynde arbeidet med å utarbeide en eksportløsning for gass fra Barentshavet for å legge til rette for økt gasseksport fra området.*

Gassco har over tid studert muligheter for, og konsekvenser av, å øke gasseksportkapasiteten fra Barentshavet. Gassco har tidligere vist at det kan være samfunnsøkonomisk lønnsomt å etablere ny kapasitet fra Barentshavet. En økning i eksportkapasitet vil gi muligheter for å akselerere produksjon av gass fra eksisterende felt i området. Det vil legge til rette for å bygge ut mindre gassfunn i årene framover og gjøre det mer attraktivt å lete etter gass, fordi utsiktene til lønnsom utbygging og produksjon kan bli bedre.

Det finnes ulike måter å eventuelt øke eksportkapasiteten for gass ut av Barentshavet. Alternativer som nå ses på inkluderer en ny rørledning fra Barentshavet med tilkobling til det eksisterende rørledningssystemet fra Norskehavet til Europa, økt LNG-eksportkapasitet og gasseksport i form av ammoniakk. Tidligere er også andre løsninger vurdert. Sammen med industrien jobber Gassco for fullt med å modne fram de ulike alternativene slik at alternativene kan sammenlignes. Deretter vil Gassco foreta en oppdatert vurdering av lønnsomheten ved økt gasseksport. Departementet avventer resultatene fra dette arbeidet.

Med hilsen

Terje Aasland

